Kunduzun Doğum Günü Teknesi

Çınar BİBER

Kunduzun Doğum Günü Teknesi

Çınar BİBER

Geniş, yavaş akan nehrin kıyısında, söğüt ağaçlarının suya eğildiği yerde, Benny adında genç bir kunduz yaşardı. Cebi çivilerle dolu mavi bir tulum giyer, boynuna kırmızı bir bandana takardı. Benny büyükannesini her şeyden çok severdi. Onun doğum günü yaklaşıyordu ve ona gerçekten özel bir şey vermek istiyordu. Kimsenin veremeyeceği bir şey.

Benny düz bir kayanın üstüne oturup düşündü de düşündü. Yassı kahverengi kuyruğu tak, tak, tak diye vurdu. Büyükannesi nehri tanıdığı herkesten çok severdi. Sabahları suyun ona şarkı söylediğini söylerdi. Sonra Benny'nin aklına öyle büyük bir fikir geldi ki bıyıkları kıpır kıpır oynadı. Ona bir tekne yapacaktı! Canı istediğinde nehirde gezeceği, yalnızca ona ait bir tekne.

Benny barajının arkasındaki odun yığınına koştu. Uzun dallar, düzgün tahtalar ve bir top sağlam sarmaşık ipi çıkardı. Büyük ön dişleri heyecanla takırdarken ahşabı kemirdi ve şekillendirdi. Bütün gün çalıştı ve bitirdiğinde güneş gökyüzünü iki kez geçmişti. Sonunda nehir kıyısında küçük ahşap bir tekne duruyordu.

Tekne güzeldi ama dardı. Çok ama çok dardı. Benny onu suya itip içine tırmandı. Sallandı. Yana yattı. Dizleri kenarlara çarptı ve kuyruğuna hiç yer kalmadı. "Eyvah," dedi Benny. "Bu hiç rahat değil." Tekne, büyükannesiyle güzel, uzun bir nehir gezintisi için fazla inceydi.

Tam o sırada sudan iki parlak kafa çıktı. Bunlar, yeşil iş yeleği içindeki Misk Sıçanı Marty ile içinde küçük bir tokmak olan turuncu önlüğünü giymiş Misk Sıçanı Millie'ydi. Marty sarı mezura şeridini omzuna doladı. "Bu tekne biraz dar görünüyor," dedi başını yana eğerek. "Kimin için?" Benny iç çekti. "Büyükannem için. Ama her şey yanlış."

Marty hemen içeri tırmandı ve kenarları sarı mezurasıyla ölçtü. "Çok dar," dedi. "Bir büyükannenin oturup patilerini uzatacak yeri olmalı." Millie tokmakla ahşaba vurdu ve başını salladı. "Ve yastıkları olmalı," dedi. "Yumuşak olanlardan." Benny arkadaşlarına baktı ve endişeli yüzü yavaşça gülümsemeye dönüştü. "Düzeltmeme yardım eder misiniz?" diye sordu.

"Elbette!" dediler Marty ve Millie birlikte. Tekneyi çimenli kıyıya çektiler. Marty bir çubukla toprağa yeni bir plan çizdi. Burada daha geniş. Şurada daha uzun. Ortada küçük bir oturak. Millie yastıklar için yumuşak yosun ve kuru yapraklar topladı. Benny güçlü ön dişleriyle yeni tahtaları kemirdi ve iş başladı.

Bütün öğleden sonra üç arkadaş nehir kıyısında çalıştı. Benny kemirdi ve şekillendirdi. Marty ölçtü ve kontrol etti. Millie çekiçle vurdu ve her köşeye yosun sıkıştırdı. Güneş ısındı ve patileri yoruldu ama kimse durmadı. "Biraz daha geniş," dedi Marty. "Biraz daha rahat," dedi Millie. Benny çenesi ağrıyana kadar kemirdi de kemirdi.

Sonunda yeni tekneyi suya ittiler. Tekne sarsılmadan, sakin sakin yüzdü. Benny içine tırmanıp oturdu. Dizlerine yer vardı, kuyruğuna yer vardı ve yosun yastıklar bulut gibi yumuşacıktı. "Mükemmel!" diye sevindi. Marty ve Millie mutlulukla kuyruklarıyla su sıçrattı. Tekne geniş, rahat ve doğum günü gezintisine hazırdı.

O gece Benny tekneyi nehir çamuruyla boyadı ve önüne parlak bir kurdele bağladı. Oturağın yanına, büyükannesinin sevdiği gibi bir demet nehir çiçeği yerleştirdi. Onun kırışık, sevecen yüzünü ve küçük yuvarlak gözlüklerinin ardındaki sıcak koyu gözlerini düşündü. Yarın onun özel günü olacaktı ve her şey hazırdı.

Doğum günü sabahı güneş suda pırıldadı. Benny büyükannesini nehir kıyısına indirdi; leylak rengi şalı omuzlarına sıkıca sarılmıştı. Tekneyi görünce durdu ve patisini ağzına götürdü. "Ah, Benny," diye fısıldadı. "Bunu benim için mi yaptın?" Benny o kadar hızlı başını salladı ki kulakları sarktı. "Yardımla," dedi.

Büyükanne yavaşça tekneye tırmandı ve yumuşak yosun yastıklara yerleşti. Yuvarlak, rahat gövdesi için bolca yer vardı. Marty ve Millie tekneyi usulca itti. Tekne parıldayan nehre, bir yaprak gibi düzgünce süzüldü. Büyükanne güldü ve gülüşü çanlar gibi çınladı. "Bu, bütün nehirdeki en rahat tekne!" dedi.

Tekne söğütlerin yanından süzülürken Benny yanında yüzdü. Büyükanne patisini suda gezdirdi ve oturağının yanındaki çiçeklere gülümsedi. "Böyle özenle yapılmış bir hediye," dedi yumuşak bir sesle, "en güzel hediyedir." Benny'nin kalbi sıcacık ve dopdolu hissetti. Bütün o kemirme, ölçme ve çekiçle vurma işi her dakikasına değmişti.

Gezinti bitince büyükanne Benny'ye sıkıca sarıldı. "Bir dahaki sefere," dedi, "benimle sen de gelebilirsin." Marty ve Millie kıyıdan sevinçle bağırdı. Hep birlikte tatlı nehir kökleri ve böğürtlenlerden oluşan bir piknik yaptılar. Güneş battı ve suyu altın rengine boyadı. Büyükanne küçük çiçeğini taktı ve gülümsemesi bir an bile solmadı.

Benny o gün, büyükannesinin rahat teknesinin yanında otururken bir şey öğrendi. Düşünceli bir hediye emek ister: kemirmek, ölçmek, düzeltmek, yeniden denemek. Ama arkadaşlar yardım edince zor iş eğlenceye dönüşür. Marty ve Millie tekneyi daha güzel, günü de daha tatlı yapmıştı. Benny büyük fikirlerini her zaman iyi arkadaşlarıyla paylaşmaya karar verdi.

Ve eğer bir gün o nehirde, eğilen söğütlerin ve eski kunduz barajının yanından süzülürseniz, oturağının yanında çiçekler olan geniş, rahat bir tekne görebilirsiniz. Kunduz Büyükanne güneşli sabahlarda onunla gezer, leylak rengi şalı dalgalanır. Benny yanında yüzer ve bazen iki misk sıçanı da su sıçratarak eşlik eder. Sevgiyle ve arkadaşlarla yapılmış o tekne, hâlâ mutlu mutlu yelken açıyor.